

Весна зима.

Пило і диво, так має і саради весна.
 Небо немале спалахнуло часом від місяця ясного світила,
 Мінялося білім шмараньки го сріблом, го злотою.
 Медве на місяці панічине прозорая шмара,
 Кіло на ніч засіде, мов одвіг далекий веселки.
 Зорі між дрібними шварканьки має фарочки заводять,
 Сніг на вершівці узірять блищуть жах неораво,
 Що видається пера, мов зіймаються раптово воєні
 варшаві.
 Мартовим сріблом біліють дахи на будинках,
 Літні різні вирізняють балкони, тонкі балкони
 А кіпариси між ними здаються високими вербами
 залквів;
 Листя мурове лафа мартовий варше, керує
 Кованим сріблом здається;
 Літні францасурма лафаній ягла на блискучий
 лаври стодіт зараровані, чаден листя не фрешають
 полич мармарові
 Пило в садку, Гале в листі, до вітру ходима

Вере и на корі, у будинку вострів небаро мимав

Вітром першим корифу. — Скризь Туло,
Тилово побок невидимий сиреній на мимовсе
Коло мучаць,
Та одбувається ніска десь, медве урвал...
Тасом по вулиці енде прохадять багучко, моф
Тирі.

Море далеко леміє так мірко, як мрія.
Леміє Туломи серпанками сонні долини вкривають.
Тило і Тило... — У сон на бере і робота не іде.

Я падохрам по своєю бабкони, що довгий, висо-
кий,
Мов корабельний чердак. Видко звідти всі корі,
Неба мироний намет і далевсе море,
Звідти леміє і думкам розлигають по всім урва-
іткн.

Довро я так падохрама, а мрія та думи скриває,
Мов на коліврофі предиво форке: порветься таї знов

Часто м'їтали думки мої в сторону рідну,
Що ~~повиша~~ ^{преддегася}

Скіром повиша, закована водом мериць вона
сен за коралки.

Чиміє корі зведаність мени, вилучі мимі і бу-
дунки,

Милеко тоа самаи перни? мислентко свитце ил
в сто свилени.

Ето тоа е свитце? Ето не свитце? в носо в вилни
водко свитце?...

Сантом носо е градама велика, свору будову,
Брама дваркани замкани, сторору и носоу ора

А за оградю — вас, миа Товаришу, в митре;
Шо, коли ви не свитце в сто свилени?

Шо, коли мислце кризб графа свитце сфини пороука
Свитцеа молодани и фрескиа? — Ви море в вилни

море вака водко при мислце мисце и вилни и гори
он не бере и родофа не иде, миа факадска и — добра

Сантом зийма е з ~~нада~~ балкони и двери засуни
Мярко носо е мери сфано в тошу каривноу садочку

Зори носо е зафрелфил и небо сфемило,
Море туман застрелув, море полад з мене

змирился.

1898. Юли.

